

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
документознавства та інформаційної діяльності

<https://doi.org/10.31713/st1-220170>

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 1-2, 2017 р.

Рівне – 2017

Редакційна колегія

Мошинський Віктор Степанович, головний редактор, д-р сільгосп. наук, професор, ректор Національного університету водного господарства та природокористування;
Савіна Наталія Борисівна, відповідальний редактор д-р екон. наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП;
Якимчук Аліна Юрївна, відповідальний секретар, к.е.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП.

Алейнікова Олена Володимирівна, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри економічної теорії НУВГП;
Адамчак Станіслав, професор, ректор Свентокшиського технічного університету в Кельці (Польща);
Акімов Олександр Олексійович, к.держ.упр., заступник начальника відділу правового забезпечення Національної служби посередництва і примирення;
Антонова Світлана Євгенівна, к.е.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП;
Балабасва Зінаїда Василівна, д-р філос. наук, професор кафедри регіонального управління і публічного адміністрування ОРДУ НАДУ при Президентіві України;
Бова Тетяна Вячеславівна, д-р наук з державного управління, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Бондарчук Наталія Володимирівна, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри обліку і аудиту Дніпропетровського аграрно-економічного університету;
Бугайцов Сергій Георгійович, д-р наук з державного управління, професор, головний науковий співробітник відділу радіоіндукованих онкологічних захворювань ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини» НАМН України;
Бутник Олена Олександрівна, к.держ.упр., доцент, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;
Валух Андрій Михайлович, к.е.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Васильєва Олександра Іллівна, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом НАДУ при Президентіві України;
Ващенко Костянтин Олександрович, голова Національного агентства України з питань державної служби;
Граца Тадеуш, професор, ректор Вищої школи Євро регіональної економіки ім. Альчіде де Гаспарі в Юзефові (Польща);
Гаман Микола Васильович, д-р наук з державного управління, професор, Перший заступник керуючого справами Апарату Верховної Ради України;
Дробко Едуард Васильович, к.держ.упр., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Загорський Володимир Степанович, д-р екон. наук, професор, ректор Львівського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України;
Іванюта Павло Васильович, д-р наук з державного управління, доцент, професор кафедри фінансів Вінницького кооперативного інституту;
Івашова Людмила Миколаївна, д-р наук з державного управління, професор, Академія митної служби України, завідувач кафедри державної служби та митної справи;
Кальниш Юрій Григорович, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри парламентаризму та політичного менеджменту НАДУ при Президентіві України;
Коваленко Микола Миколайович, д-р наук з державного управління, доцент, доцент кафедри економічної теорії та фінансів Харківського регіонального інституту НАДУ при Президентіві України;
Корбутяк Віктор Іванович, к.т.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Крачунов Христо, д-р інж. наук, професор, Технічний університет Варна (Болгарія);
Левицька Світлана Олексіївна, д-р екон. наук, професор, директор Навчально-наукового інституту економіки, менеджменту та права НУВГП;
Левченко Наталія Михайлівна, д-р наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту Запорізького національного технічного університету;
Лопушинський Іван Петрович, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державного управління і місцевого самоврядування Херсонського національного технічного університету;
Малиновська Олена Анатоліївна, д-р наук з державного управління, головний науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень;
Олійченко Ігор Михайлович, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри менеджменту інноваційної діяльності та державного управління Чернігівського національного технологічного університету;
Павлов Володимир Іванович, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри фінансів і економіки природокористування, академік Академії економічних наук України та Української академії економічної кібернетики, заслужений економіст України, Віце-президент Спілки економістів України;
Петрос Ольга Михайлівна, д-р наук з державного управління, професор кафедри соціальної та гуманітарної політики НАДУ при Президентіві України;
Пархоменко-Кучевіл Оксана Ігорівна, д-р наук з державного управління, професор, головний науковий співробітник Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування НАДУ при Президентіві України;
Романенко Євген Олександрович, к.держ.упр., докторант кафедри державної політики та управління політичними процесами НАДУ при Президентіві України;
Руденко Ольга Мстиславівна, д-р наук з державного управління, директор Інституту глобальних стратегій управління НУ "Острозька академія";
Сазонець Ігор Леонідович, д-р екон. наук, професор кафедри міжнародної економіки НУВГП;
Скрипчук Петро Михайлович, д-р екон. наук, професор кафедри менеджменту НУВГП;
Сиченко Віктор Володимирович, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри менеджменту організацій Дніпропетровського державного аграрного університету;
Сохнич Анатолій Якович, д-р. екон. наук, професор, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Львівського національного аграрного університету;
Чмель Сильвія, професор, директор Інституту медичних наук Університету підприємництва у Варшаві (Польща);
Шпак Юрій Валерійович, д-р наук з державного управління, доцент, в.о. завідувача кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Штурхецький Сергій Володимирович, к.держ.упр., депутат Рівненської обласної ради, завідувач кафедри документознавства та інформаційної діяльності НУ «Острозька академія».

Збірник засновано з жовтня 2013 року. Виходить щоквартально.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 20360-10160 Р від 11.10.2013 року

Поштова адреса редакції:
33028, м. Рівне, вул. Приходька, 75, к. 238
Телефон: +380362 22-10-42
e-mail: zbir-dyms@ukr.net
http://nuwm.edu.ua

Засновники:
Національний університет водного господарства та природокористування, кафедра державного управління, документознавства та інформаційної діяльності

Видавець і виготовлювач:
Редакція журналу «Стратегія і тактика державного управління», Кафедра державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування

Редакційно-видавничий відділ НУВГП
33028, м. Рівне, вул. Соборна, 11
Телефон: +38 (0362) 63-57-31

Передрукування дозволяється лише за згодою редакції. Відповідальність за добір і викладення фактів особисто несуть автори статей. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рекомендовано до друку Вченою радою НУВГП від 19.04.2019 р.
Підписано до друку 19.04.2019 р.
Наклад – 1000 прим.

Редакція залишає за собою право на незначне корегування, редагування і скорочення статей авторів, а також літературне виправлення (зі збереженням головних висновків та стилю авторів). Надані до друку матеріали не повертаються авторам.

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Чачанідзе Г., Бучашвілі Г. Кредитна система проектування університетських академічних планів та курсів	5
Зима І. Я. Значення освітніх інститутів у вдосконаленні системи державного управління підготовкою медичних кадрів	8
Маланчук Л. О., Дряєва І. П. Посилення стійкості інформаційного суверенітету України в сучасних умовах	17
Саленко А. С. Вдосконалення системи державного управління в контексті лібералізації підприємницької діяльності	21
Тихончук Л. Х. Державне регулювання економічної діяльності корпорацій в міжнародному інституційному середовищі	26
Фесянов П. О. Адаптація державного управління і державної служби до стандартів європейського союзу: організаційно-правові аспекти	32
Цецик Я. П. Вплив органів влади на суспільно-політичну ситуацію на Волині на початку 1920-х рр.	39
Шанюк В. І. Проблеми реформування місцевого самоврядування на Рівненщині на прикладі Городоцької сільської ради Рівненського району	46
ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	
Сазонець І. Л. Міжнародний досвід управління державною власністю в корпоративних структурах	51
Ханін І. Г. Теоретичні основи дослідження онтології інформаційних процесів в світовій економіці	60
Гладченко А. Ю. Проблеми макроекономічної рівноваги на національному рівні	66
Криворучко О. П. Удосконалення механізмів розвитку дорожньої галузі в контексті реалізації інвестиційних інфраструктурних проектів	72
Лецер Ю. О. Концептуалізація стану функціонування ІТ-підприємств України	80
Сазонець О. М., Валиулліна З. В., Качан О. І. Аналіз інформаційної складової в корпоративних моделях	88
Стець Н. В. Формування стратегії економічного розвитку сільського господарства	95
Ковшун Н. Е., П'ятка Н. С. Особливості екологічного інвестування у країнах ЄС та Україні: статистичний огляд	99
Середюк Т. Б. Стратегії управління дифузією інновацій на ринках високих технологій в умовах інваріантності	105
Альшаафі Мохамед Алі Теоретичні підходи до виявлення напрямів реформування системи стратегічного управління закладів охорони здоров'я	118

STRATEGIES AND TACTICS OF PUBLIC ADMINISTRATION

Guram Chachanidze, Goderdzi Buchashvili The Credit System of Designing the University Academic Plans and Curricula	5
Zyma I. Ya. The Value of Educational Institutions in Improving the System of Public Administration Training of Medical Personnel	8
Malanchuk L.O., Driaieva I. P. Strengthening of Stability of Information Governance of Ukraine in Modern Conditions	17
Salenko A. S. The Institutional Framework for State Support for the Liberalization of Entrepreneurial Activity	21
Tykhonchuk L. Kh. State Regulation of Economic Activity of Corporations in the International Institutional Environment	26
Fesianov P. O. Adaptation of Public Administration and Civil Service To the Standards of the European Union: Organizational and Legal Aspects	32
Tsetsyk Y. P. Influence of Authorities in the Social and Political Situation in the Folk At the Beginning of the 1920 years	39
Shaniuk V. I. Problems of Local Selfgovernance Reform on the Example of the City Regional River Council of the Rivnen District	46

ECONOMIC ISSUES OF PUBLIC ADMINISTRATION

Sazonets I. L. International Experience of Management of State Property in the Corporate Structure	51
Khanin I. H. Theoretical Foundations of the Study of the Ontology of Information Processes in the World Economy	60
Hladchenko A. Y. Problems Of The Macroeconomic Equilibrium At The National Level	66
Kryvoruchko O. P. Improvement of Mechanisms Road Sector in the Context of Infrastructure Investment Projects	72
Letser Yu. O. Conceptualization of the State of Functioning of IT Enterprises of Ukraine	80
Sazonets O. M., Valiullina V. Z., Kachan O. I. Analysis of the Information Company in Corporate Models	88
Stets N. V. Formation of the Economic Development Agricultural Strategy	95
Kovshun N. E., Piatka N. S. Features of Environmental Investment in the EU and Ukraine: Statistical Review	99
Serediuk T. B. Strategies for Managing the Diffusion of Innovations on High-Tech Market in Conditions of Invariance	105
Alshaafi Mohamed Ali Theoretical Approaches to Detection of Directions Reforming the System of Strategic Governance of Health Institutions	118

УДК 338.1(147)

<https://doi.org/10.31713/st1-220175>
JEL Classification: D 02, F 23, H 10

Тихончук Л. Х.

канд. держ упр.,
доцент кафедри міжнародних економічних відносин
Національний університет водного господарства
та природокористування

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАЦІЙ В МІЖНАРОДНОМУ ІНСТИТУЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ**Tykhonchuk L. Kh.**

PhD in Public Administration,
Associate Professor of International Economic Relations
Department National University of Water
and Environmental Engineering

STATE REGULATION OF ECONOMIC ACTIVITY OF CORPORATIONS IN THE INTERNATIONAL INSTITUTIONAL ENVIRONMENT

В статті розглянуто основи державного регулювання економічної діяльності корпорацій в міжнародному інституційному середовищі. Міжнародні інституції, що аналізуються в статті представлені як регіональними угрупованнями, так і організаціями системи ООН. Ретельно проаналізовано систему державного регулювання економічної діяльності в Європейському Союзі.

The article deals with the basics of state regulation of corporations' economic activity in the international institutional environment. The international institutions analyzed in the article are presented as regional groups and organizations of the United Nations system. The system of state regulation of economic activity in the European Union is carefully analyzed.

Ключові слова: державне, регулювання, економічна, діяльність, корпорації, міжнародне, інституційне, середовище.

Keywords: state, regulation, economic, activity, corporations, international, institutional, environment.

1. Постановка проблеми. Економічне регулювання діяльності корпорацій як особливий комплекс дій держави, для досягнення своїх зовнішньоекономічних інтересів в даний час є важливою частиною механізму державного управління більшості держав – особливо з огляду на значний статус економічних об'єктів. Особливо важливими ці питання є для системи державного управління в Україні, яка має специфічну економічну ситуацію, що пов'язана з необхідністю залучення великих обсягів іноземних інвестицій в розвиток виробництва та економічну сферу в цілому. Це

зумовлює необхідність створення дієвих інструментів державного регулювання діяльності корпорацій.

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій. У працях фахівців з державного управління таких як: Мере Ж., Бека У., Одінцової Г.С., Бойчука М.А. все частіше зустрічається різка критика позицій класичних підходів до державного управління міжнародними торговими та корпоративними процесами. До того ж всебічне обґрунтування нових поглядів економічного лібералізму, що дали творці класичної школи Ноган М. J., Моонс С. J. V.,

Omelyanenko V., Parker D. A., Sofio D. G., Alperen M. J., Naray O., також акцентує увагу на активізації ролі міжнародних організацій у підходах державного управління. Як відзначають Гаркуша А.О., Бейн Н., Паркер Д., Нарей О., Керр П., Байтін М., Ківлов С.В., Тоффлер Е., Сьрьогін С. національні уряди залучені в найсильнішу конкуренцію за економічні блага і одночасно змушені шукати можливості співпраці з державами зі схожими інтересами та цінностями з метою формування регулюючих інститутів, що відповідають їхнім потребам. Країни також конкурують за залучення прямих іноземних інвестицій, чинять тиск на інші країни з метою допуску національних компаній на дані ринки, намагаючись одночасно захистити власні внутрішні ринки за допомогою різноманітних торгових бар'єрів. Одночасно країни прагнуть поглиблювати співпрацю в рамках міжнародних організацій, що встановлюють міжнародні стандарти і правила економічної діяльності, таких як СОТ.

В цих умовах все більшого значення набуває проблема ефективного використання переваг міжнародної діяльності корпорацій в забезпеченні балансу між інтересами національних виробників і тенденціями розвитку світового ринку на основі інтеграційних інструментів торговельної політики. Цим проблемам присвячені роботи Гаркуши А., Алтухова І., Бавико О., Щербини Т., Матвеєнко В., Деркача Т., Оніщенко І., Сазонця І. та ін. В той же час в сучасній науковій літературі основна увага приділяється правовим основам застосування окремих інструментів торгової політики в світовій практиці в цілому.

3. Мета статті. Метою статті є дослідження державного регулювання економічної діяльності корпорацій в міжнародному інституційному середовищі. Міжнародні інституції, що аналізуються в статті представлені як регіональними угрупованнями, так і організаціями системи ООН.

4. Виклад основного матеріалу. Ринкові сили і принципи ринкової моделі стають загальноприйнятими в публічному управлінні. Публічне адміністрування більше схоже на «бізнес». Як і управління бізнесом, державне управління все частіше приділяє увагу ефективності, продуктивності, гнучкості, застосовуючи методи, використовувані головним

чином в корпораціях. Іншим виміром зазначених процесів стає інтеграція органів державного управління в глобальну систему міжнародних інституцій яка забезпечує та координує більшість суспільно-економічних відносин. Глобалізація забезпечує більшу свободу вибору для низького рівня влади через революцію інформаційних технологій. Для залучення інвестицій або просування торгівлі органи влади безпосередньо працюють з іноземними урядами і міжнародними корпораціями і тим самим створюють більше робочих місць і стимулюють місцеву економіку. Періодизація імперативів механізму державного управління на сучасному етапі свідчить, що глобальні сили вимагають фундаментальних змін в соціальних, економічних, політичних і адміністративних системах у всіх країнах.

Всі вище перераховані положення дають змогу стверджувати, що роль держави в регулюванні процесів економічного характеру повинна базуватись на принципах регулювання діяльності міжнародних корпорацій системою глобальних інститутів. Однак діяльність органів державного управління України в системі глобальних інститутів, спільна координація суспільно-економічних процесів, є в певній мірі досить фрагментарною. За роки незалежності в системі державного управління України не сформовано сталої системи взаємодії уряду як наприклад, з такими глобальними утвореннями як Організація Об'єднаних Націй, яка містить в своїй структурі Світову організацію торгівлі, Світовий Банк, та інші релевантні до економічного розвитку підрозділи, що функціонують на засадах наддержавної координації колегіального характеру.

На основі компаративного аналізу було виявлено, що на сьогодні міждержавне співробітництво представлено значною кількістю міжнародних інституцій як універсального характеру, так і вузької спрямованості, через які національні системи державного управління реалізують свої політики. Найбільш застосовуваними є такі як: Азіатсько-Тихоокеанське економічне співробітництво (АТЕС); Consumers International (KI); Організація економічного співробітництва (ОЕС); Євразійська патентна організація (ЄАПВ); Європейська асоціація вільної торгівлі (EU EFTA); Міжнародна торгова палата (ICC). Однак в той же час ці

організації мають досить обмежену географічну діяльність, а принципи інтеграції до зазначених інституцій мають дуже специфічну спрямованість.

На противагу зазначеним інституціям система організацій ООН має більш комплексну структуру, яка включає в себе як регіональні дочірні організації які акцентують увагу на торгових та економічних відносинах, так і спеціалізовані міжнародні організації які за кількістю країн, що приєднались у багато разів перевищують альтернативні міжнародні інституції. Таким чином, в системі ООН є понад 30 організацій, що забезпечують комплексність при застосуванні різноманітних інструментів системою органів державного управління. Стосовно механізмів державного управління в системі організацій ООН, слід підкреслити, що національні уряди які є активними гравцями в системі організацій ООН мають змогу ефективніше відстоювати власні торгові інтереси на противагу системам державного управління тих країн, які не інтегровані або частково інтегровані.

Протягом останніх десятиліть міжнародні організації розширили і переглянули свої мандати і завдання, досягнувши глобального рівня за рахунок кількості членів, ставши одним з головних предметів критики щодо прискорення процесу глобалізації, невдачі їх місії або поверхневого погляду на процеси лібералізації міжнародної торгівлі. При цьому вони забезпечують основу для переговорів і оформлення торгових угод. В той же час системи органів державного управління на національному рівні втратили деякі компетенції щодо ефективного процесу регулювання торгової діяльності. Причинами такого становища перш за все є інтенсифікація процесів транснаціоналізації, інформатизації, інституціалізації економіки.

В процесі визначення результативності загальних принципів державного регулювання діяльності міжнародних корпорацій на основі діяльності організацій системи ООН, слід акцентувати увагу на наступних положеннях, що характеризуються новизною. На сьогодні корпорації не можуть бути контрольовані повністю національними урядами завдяки базисним вимірам розвитку таким як: переваги в забезпеченості та вартості природних ресурсів,

кваліфікація робочої сили, рівень заробітної плати; амортизаційній політиці зокрема, в нормах амортизаційних відрахувань; антимонопольне та трудове законодавство; оподаткування; валютне регулювання. З огляду на це, слід підкреслити, що таке регулювання на сьогодні не можливе як на регіональному так і на глобальному рівнях. Це пов'язано з тим, що значна кількість країн має свої внутрішні регламенти відносно діяльності ТНК на своїх територіях. З цього приводу регламентація діяльності ТНК можлива тільки з позицій створення системи інституцій, які були б вигідні не тільки країнам, що приймають, а й самим ТНК. В результаті на сьогодні в системі інституцій ООН була сформована досить дискусійна система, що не контролює діяльність ТНК проте притримується принципів комерційної дипломатії. Корпорації в цій системі мають змогу відкрито захищати свої інтереси.

В новітніх умовах регіональні інтеграційні угоди є результативним альтернативним інструментом розвитку міжнародної діяльності, що дозволяє розвивати міжнародну торгівлю з країнами, які не входять в систему економічної дипломатії ООН. Результативність міжнародної економічної діяльності в регіональних інтеграційних угодах найбільш проявляє свої позитивні риси в найвищих формах економічної інтеграції, тобто валютному ринку та в інших формах інтеграції. Результативність державного регулювання носить скоріше внутрішній характер. Однією з головних світових форм регіональної інтеграції є співпраця країн Європейського Союзу в цій сфері (рис.1).

В процесі систематизації значення глобальних корпорацій та корпоративних альянсів в регулюванні національних та глобальної економіки на основі обґрунтування базисних тенденцій транснаціоналізації виявлено, що на сьогодні міжнародні корпорації контролюють до половини промислового виробництва в світі, дві третини міжнародної торгівлі, приблизно 4/5 патентів і ліцензій на нову техніку, технології та ноу-хау. Концентрація людських здібностей, науково-технічного знання і досвіду, а також міжнародна (глобальна) організація управління дозволяють ТНК оптимально розміщувати джерела матеріально-технічного постачання, виробництва і збуту.

29

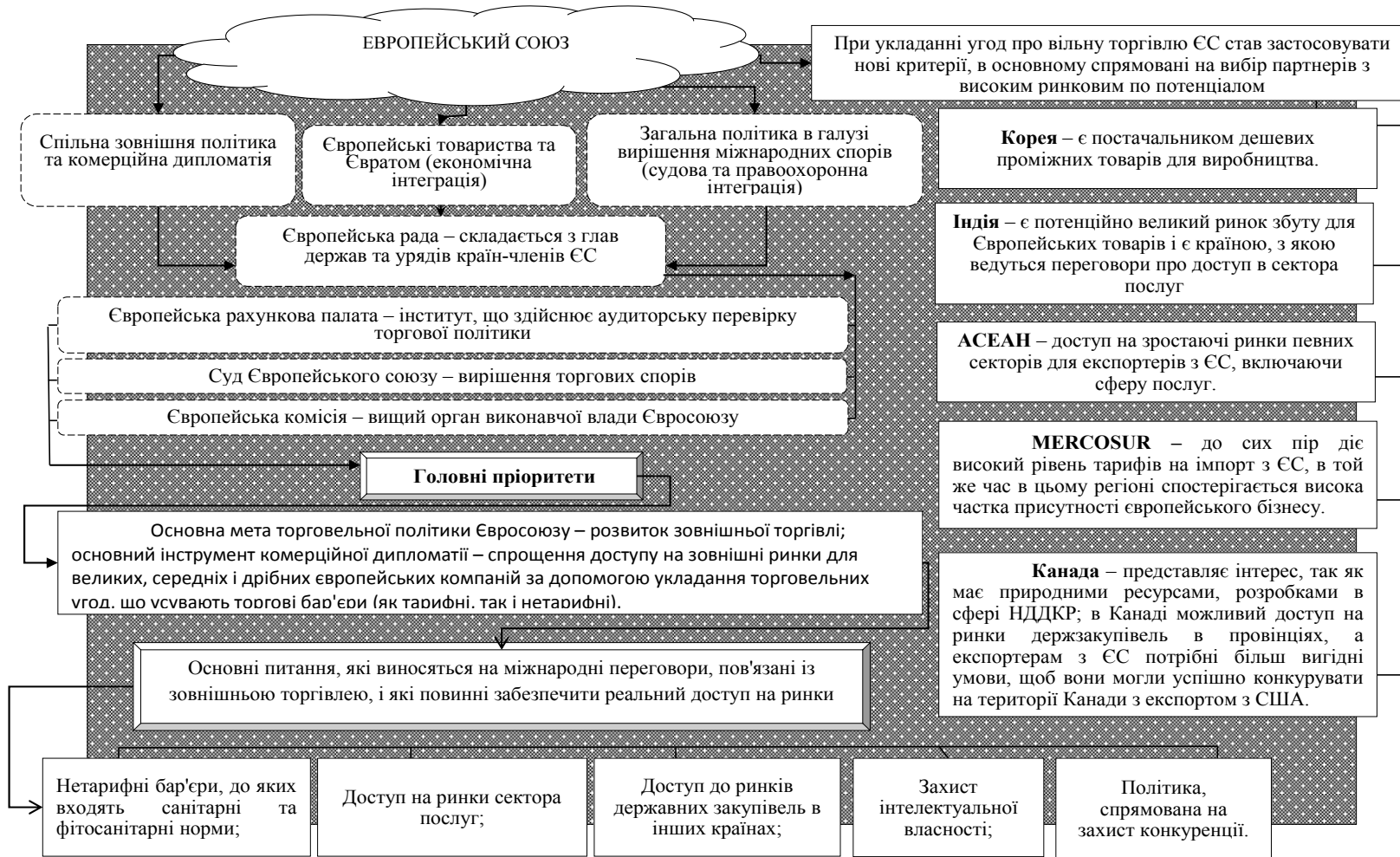

Рис. 1. Європейська модель регіональної економічної інтеграції

В силу своєї транснаціональної структури вони можуть отримувати вигоду з міжнародних відмінностей в діловому циклі, економічній політиці, рівні податків і митних зборів, темпах інфляції, ставках заробітної плати, продуктивності, технічних стандартах, номенклатурі попиту і т.і. Більш того, вони здатні певною мірою згладжувати або підсилювати ці відмінності. Використовуючи сучасні системи планування та інформаційні комунікації, беручи до уваги, що саме транснаціональні корпорації в більшій мірі є суб'єктами прямого впливу на глобальний інформаційний простір, багато хто з них зміг розробити і поширити на ряд країн, регіонів і навіть весь світ досить ефективні конкурентні стратегії.

Систематизація механізмів державного регулювання міжнародної діяльності корпорацій провідних країн світу в контексті об'ємів міжнародної торгівлі свідчить, що успішність зовнішньоекономічної діяльності на сьогодні базується саме на багатосторонніх угодах, які в свою чергу реалізуються через міжнародні урядові та неурядові організації такі як СОТ, ООН, МВФ та інші. В рамках таких дипломатичних майданчиків, реалізуються заходи, державних механізмів регулювання міжнародної діяльності корпорацій в яких національні уряди формують коаліції та центри взаємних інтересів завдяки ефективній системі комунікації яка на відміну від двосторонньої системи реалізації державних механізмів регулювання міжнародної діяльності корпорацій дозволяє системно інтегруватися на зарубіжні ринки та працювати в умовах міжнародної конкуренції.

В таких умовах подальше дослідження механізмів державного регулювання міжнародної діяльності корпорацій в Україні має значний інтерес і практичну цінність з огляду на новітні події в національній економіці, які відбуваються з наростаючою силою.

5. Висновки. Систематизуючи теоретичні підходи до механізмів державного регулювання в системі глобальних інститутів в сфері міжнародної діяльності корпорацій доведено, що найбільш релевантними в контексті застосування інструментів з боку органів державної влади є наступні: по-перше, це продовольча та сільськогосподарська

організація ООН (ФАО ООН) спеціалізована установа Організації Об'єднаних Націй, яка веде міжнародні зусилля з подолання голоду. По-друге, це міжнародна організація праці ООН (МОП ООН). МОП є міжнародною організацією, відповідальною за розробку та контроль за міжнародними трудовими стандартами. По-третє, Всесвітня продовольча програма ООН (МПП ООН). ВПП є похідною продовольчої допомоги системи Організації Об'єднаних Націй. Продовольча допомога є одним із багатьох інструментів, які можуть сприяти продовольчій безпеці, яка визначається як доступ всіх людей у будь-який час до їжі, необхідної для активного та здорового способу життя. По-четверте, це WIPO – глобальний форум з питань інтелектуальної власності, політики, інформації та співпраці. Є самофінансовим агентством Організації Об'єднаних Націй, що налічує 189 держав-членів. Місія цієї інституції полягає в тому, щоб керувати розвитком збалансованої та ефективної міжнародної системи інтелектуальної власності (ІВ), яка дає можливість інновацій та творчості на благо всіх.

Генералізуючи загальні принципи державного регулювання міжнародної діяльності корпорацій на основі діяльності організацій системи ООН обґрунтовано наступні принципи економічної дипломатії на основі діяльності організацій системи ООН. По-перше, на сьогодні існує тенденція скорочення життєвого циклу бізнес-моделей, що змушує ТНК активно вести пошук їх майбутніх варіантів, оскільки лише при постійному оновленні бізнес-моделей корпорація може розраховувати на новий цикл зростання капіталу, зміцнення конкурентних позицій та наблизитись до глобального панування. По-друге, важливим напрямом трансформації в системі ООН є зміна вимог до ідентифікації ТНК. На сьогодні фірми, які мають річний оборот, що перевищує 100 млн. доларів і філії не менше чим в шести країнах, вже не вважаються ТНК. По-третє, агресивний розвиток та експансія ТНК змушує уряди країн, формувати політику транснаціоналізації економіки регіонів, що призначена для створення умов для ефективної взаємодії між регіонами та ТНК, а також стимулювання утворення вітчизняних інтегрованих

корпоративних структур для оптимізації пропорцій регіонального розвитку. По-четверте, еволюція форм транснаціональних корпорацій деяких країн світу свідчить про те, наскільки глибокими були зміни в діяльності ТНК у сучасній світовій економіці в кінці 1990-х рр.

Список використаних джерел

1. Сазонець І. Л., Тихончук Л. Х. Формування та реалізація загальних принципів комерційної дипломатії на основі діяльності організацій системи ООН. *Теоретичні та прикладні питання державотворення*. 2016. Вип. 19. С. 51–63.
2. Сазонець І. Л., Тихончук Л. Х. Виміри комерційної дипломатії та економічної політики в регіональних інтеграційних відносинах. *Актуальні проблеми державного управління* : зб. наук. праць ОРІДУ НАДУ при Президентові України. 2017. № 1(69). С. 104–110.
3. Сазонець І. Л., Тихончук Л. Х. Діяльність глобальних корпорацій та корпоративних альянсів у регулюванні сучасної економіки. *Актуальні проблеми державного управління* : зб. наук. праць ОРІДУ НАДУ при Президентові України. 2017. № 2(70). С. 102–112.
4. Сазонець І. Л., Тихончук Л. Х. Комерційна дипломатія в умовах торговельних війн ТНК та розвитку національних економік. *Актуальні проблеми державного управління* : зб. наук. праць ОРІДУ НАДУ при Президентові України. 2017. № 4(72). С. 83–90;
5. Тихончук Л. Х. Міждержавні інтеграційні об'єднання як інструмент регулювання міжнародних торговельних відносин. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2017. № 11. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua> (дата звернення: 15.03.2019).
6. Тихончук Л. Х. Наднаціональне та інституційне регулювання сумлінної ділової практики міжнародних корпорацій. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 21. С. 91–95;
7. Тихончук Л. Х. Вплив процесів транснаціоналізації на державне управління в глобальній економіці. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 22. С. 76–82.

References

1. Sazonets I. L., Tykhonchuk L. Kh. Formuvannia ta realizatsiia zahalnykh pryntsyviv komertsiiinoi dyplomatii na osnovi diialnosti orhanizatsii systemy OON. *Teoretychni ta prykladni pytannia derzhavotvorennia*. 2016. Vyp. 19. S. 51–63.
2. Sazonets I. L., Tykhonchuk L. Kh. Vymiry komertsiiinoi dyplomatii ta ekonomichnoi polityky v rehionalnykh intehratsiinykh vidnosynakh. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia* : zb. nauk. prats ORIDU NADU pry Prezydentovi Ukrainy. 2017. № 1(69). S. 104–110.
3. Sazonets I. L., Tykhonchuk L. Kh. Diialnist hlobalnykh korporatsii ta korporatyvnykh aliانسiv u rehuliuванні suchasnoi ekonomiky. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia* : zb. nauk. prats ORIDU NADU pry Prezydentovi Ukrainy. 2017. № 2(70). S. 102–112.
4. Sazonets I. L., Tykhonchuk L. Kh. Komertsiiina dyplomatiia v umovakh torhovelnykh viin TNK ta rozvytku natsionalnykh ekonomik. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia* : zb. nauk. prats ORIDU NADU pry Prezydentovi Ukrainy. 2017. № 4(72). S. 83–90;
5. Tykhonchuk L. Kh. Mizhderzhavni intehratsiini obiednannia yak instrument rehuliuвання mizhnarodnykh torhivelnykh vidnosyn. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. 2017. № 11. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua> (data zvernennia: 15.03.2019).
6. Tykhonchuk L. Kh. Nadnatsionalne ta instytutsiine rehuliuвання sumlinnoi dilovoi praktyky mizhnarodnykh korporatsii. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 2017. № 21. S. 91–95;
7. Tykhonchuk L. Kh. Vplyv protsesiv transnatsionalizatsii na derzhavne upravlinnia v hlobalnii ekonomitsi. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 2017. № 22. S. 76–82.

Рецензент: д.е.н., професор І. Г. Ханін